

tage ikke i Valget af Ribe Amtsråd og give heller ikke noget Bidrag til Amtsrepartitionsfonden. Fjhrs Besterland og Amrom ere ikke engang satte i Harkorn. Dette er vel Tilfældet med Røms Sønderland og List, men Skatterne udredes ligesaa lidt der som paa de andre Der derefter, ikke engang de Kongelige; det skeer derimod efter gamle, overlevede Regler. Loven vilde altsaa ikke kunne komme til Anvendelse paa disse Der; men de bør da ogsaa nævnes ved Siden af de andre Der indenfor Kongeriget, hvor den heller ikke finder Anvendelse, nemlig Færøerne. Det kunde ellers ublægges, som om vi ikke kjendte Forholdene eller dog havde glemt dem. Med disse saa Ord skal jeg anbefale mit Endringsforslag til Bettagelse.

Tscherning: Det er vanskeligt at optræde imod en Mand, der taler af lang Erfaring om en Sag, og havde jeg ikke bemærket, at han er mindre erfaren i Regnskabsvæsen end i Amtmandskab, skulde jeg heller ikke have bovet det; men efterat have hørt ham tale om Regnskabsvæsen, troer jeg at turde forsøge paa at gjøre det klart, maaskee endog for det ærede Medlem selv, at det, her er foreslaaet, er langt simplere end det, det ærede Medlem ved sit Endringsforslag vil tilveiebringe, og at det vil koste Mindre, ogsaa mindre Besvær. Jeg maa først spørge, om det ikke er det ærede Medlems Mening, at Amtsrådet i det Hele trænger til en Sekretær, til en Mand, der beskæftiger sig med dets Sager? Ibetmindste er dette Lovforslagets Mening, og denne Sekretær er tillige Bogholder, men ikke Kasserer, der er kun denne Bogholder. Det ærede Medlem har — og det beviser jo allerede, at han selv har havt Fornemmelsen af, at han behøvede ibetmindste een Mand mere for Fremtiden end tidligere — foreslaaet, at Amtsforsvalteren, som han sagde — det vil sige de forskjellige Amtsforsvaltere, hvor der er flere — skulde have en Indtægt, som han ikke nu har, for at opkræve paa Amtsrepartitionsfondens Begne. Disse Indtægter, som han saaledes vil tillægge Amtsforsvalteren, maa han, naar han ikke behøver ham, fraregne i den forøgede Udgift, og altsaa bliver hans Bogholder, hvis

han kan udrette det Samme, som han vil give Amtsforsvalteren Mere for at udrette, saa meget mindre kostbar; det maae vi være enige om, at naar Amtsforsvalteren faaer Mindre at bestille, ibetmindste ikke Mere, end han har havt hidtilbage, saa vil der ikke være Grund til at give ham Mere. Men nu har det ærede Medlem paalagt Amtsforsvalteren Mere, end han har havt hidtilbage, idet han nemlig har paalagt ham en Hovedbog (En Stemme: Den har han allerede!). Nei, den har han ikke; hans Kassebog har for Dieblisset en ganske eiendommelig Indretning, hvorved den paa eengang til Ulykke for Kasseforvaltningen spiller en Slags Hovedbog; den spiller en maabelig Kassebog og en meget ringe Hovedbog. Men dette ligger nu ikke for. Det ærede Medlem har, saavidt jeg har forstaaet hans Endringsforslag, paalagt, at de skulde have baade en Kassebog og en Hovedbog; det er ifølge dette Paalæg, at han har foreslaaet en forøget Betaling til dem. Hvad gaaer nu Udvalgets Forslag derom løs paa? Det gaaer løs paa at befrie Amtsforsvalterne for al anden Regnskabsføring, end hvad der hører til ganske simpelt at være Opkrævningsbetjent, nemlig at føre en Kassebog; videre har Amtsforsvalteren ikke med Regnskabsvæsenet at gjøre; han fører Indtægter og Udgifter ind i Kassebogen hver Dag, og dermed er Regnskabet sluttet. Det ærede Medlem vil altsaa see, at i saa Henseende er Regnskabet samlet paa een Haand under Amtmandens saa at sige daglige Tilsyn, og Amtsforsvalteren har for Fremtiden intet Andet med Regnskabsvæsenet at gjøre, ligesom Ræmmeren, end det at være Kasserer for vedkommende Amtsråd. Han er Kasserer i den Betydning, at han indkræver og betaler ud paa Anviisning, og intet Videre; det er en meget simpel Sag, der foretages paa den Maade, at man holder Kassebogen à jour, saaledes at man strax indskriver enhver Indtægts- og Udgiftspost, der foreskalder; ved hver Maanedes Slutning er Bogen da i Orden, og Dagen efter, at Kassebogen er sluttet, er ogsaa Maanedesregnskabet sluttet, fordi Maanedens der er sluttet, og Regnskabet ligger da fuldstændig færdigt til Indsendelse. Det ærede Medlem vil see, at derved er Sagen i høi Grad simplificeret. For at kunne beholde Amts-